

ARMINIAANSE HHK-VOORGANGER W. PIETERS SCHRIJFT ROOMS ANDERMANSKALF BOEK, GETITELD: "ZONDER BEROUW GEEN VERGEVING"

Omschrijving:

"Net als de christenen in de reformatietijd in Saksen zijn wij geneigd misbruik te maken van de christelijke vrijheid. Daarom is het goed ons na bijna vijfhonderd jaar opnieuw te verdiepen in Melanchthons Unterricht. Voor gemeentepredikanten zette hij daarin de reformatorische visie op wet en bekering uiteen. Zo wilde hij gemeenteleden beschermen tegen de dwaling dat het Evangelie zonder de wet mag of zelfs moet gepredikt worden en tegen het zelfbedrog dat daaruit volgt: tevreden zijn met een idee van Gods genade, zonder verwondering en heiliging. Dat is ook nu nog actueel voor alle christenen. Via zijn leerling Zacharias Ursinus en diens Heidelbergse Catechismus beïnvloedt Melanchthons theologie ons tot op de dag van vandaag."

COMMENTAAR

W. Pieters heeft zich in de loop der jaren onweerlegbaar geprofileerd als een arminiaanse papegaai (zie volgende blokken onder website-artikel), die doorlopend met andermans kalveren ploegt/pronkt en als een trouw zoon der kerk de wet tot zijn levensregel stelt. Dit keer laat hij Philip Melanchton (*de linkerhand van Luther*) buiksprenken.

Pennenlikkers die de theologie niet aan de voeten van Christus geleerd hebben, weten zelf geen nieuwe en oude dingen voort te brengen uit de schat huns harten, omdat zij de Schat niet hebben. Dezulken komen nooit tot de kennis der waarheid en daarom etaleren zij met oudwifse-kleeniaanse kijkdozen en ploegen zij doorlopend met gevangen vrouwkens à la de valse gezinsgids-profetes Hartingsveldt Moree. Genoemde tuchtloze papegaaien hebben het NOOIT over de roepende kerkzonden, staan niet in de bressen en blazen de bazuin niet vanaf de wachttorens op Sions

muren, hangen de fascistische SGP aan, laten zich etaleren in de pilatuskrant, het RD, terwijl Gods Woord van zulke letterknechtelijke huurlingen zegt: *"Hun wachters zijn allen blind, zij weten niet; zij allen zijn stomme honden, zij kunnen niet bassen; zij zijn slaperig, zij liggen neder, zij hebben het sluimeren lief"*, Jes. 56:10.

Over Gods ware geroepen getuigen geeft Christus een ander getuigenis: *"En Hij zeide tot hen: Daarom, een iegelijk Schriftgeleerde, in het Koninkrijk der hemelen onderwezen, is gelijk aan een heer des huizes, die uit zijn schat nieuwe en oude dingen voortbrengt"*, Matth. 13:52.

Met de titel die Pieters aan het boek gaf: "ZONDER BEROUW GEEN VERGEVING", schrijft Pieters zijn eigen ds-biografie, aangezien de titel een diabolus-leus is van hetgeen Gods Woord leert over berouw en vergeving der zonden. Gods Woord leert een totaal andere volgorde, namelijk **'zonder vergeving geen berouw!'** *"Zekerlijk, NADAT ik bekeerd ben, heb ik berouw gehad, en nadat ik mijzelf ben bekend gemaakt, heb ik op de heup geklopt, ik ben beschaamd, ja, ook schaamrood geworden, omdat ik de smaadheid mijner jeugd gedragen heb"*, Jer. 31:19.

Als de titel van het boek *"Zonder berouw geen vergeving"*, waar zou zijn, dan zou dat betekenen dat berouw een voorwaarde is om vergeving der zonde te verkrijgen (gerechtvaardigd te worden), maar dat is het niet, want God is een God **Die de goddeloze rechtvaardigt** en geen berouwhebbende zondaren.

Berouw is namelijk een vrucht van het geloof en volgt op de vergeving der zonden. Dat herhaalt zich in het genadeleven als de Heere Zijn kinderen hernieuwde genade schenkt, zoals we dat o.a. bij Petrus' verloochening zien, toen hij bitterlijk wenende naar buiten ging, nadat hij de vergevende liefde van Christus uit Zijn liefdesogen ontvangen had. *"En de Heere, Zich omkerende, zag*

Petrus aan; en Petrus werd indachtig het woord des Heeren, hoe Hij hem gezegd had: Eer de haan zal gekraaid hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En Petrus, naar buiten gaande, weende bitterlijk", Luk. 22:61-62.

Gods Woord leert evenwel twee soorten van berouw:

1. Wettisch berouw (o.a. bij Judas Iskarioth: *"Ik heb verraden onschuldig Bloed"*).
2. Geloofsberouw, ofwel evangelisch berouw, na ontvangen genade (o.a. bij de naar buiten gaande wenende Petrus en de wenende zondares -Maria Magdalena- aan de voeten van Christus, beide verzoende kinderen Gods).

De titel van een boek geeft de inhoud van het boek te kennen en krachtens de wettische titelvolgorde van het boek van Pieters - eerst berouw en dan vergeving- is ook de inhoud wettisch en is het boek van Pieters de zoveelste ondermijning van de leer van Christus, want Christus is de Eerste in de wedergeboorte (Joh. 5:25) en niet het berouw.

De vele tranen, die aan de vergeving der zonden vooraf gaan die ook door al Gods toekomstige volk in het stuk der ellende getraand worden, zijn slechts wettisch-bedroefde rijke jongelingstranen, ofwel krokodillentranen van de oude mens onder de wet, maar geen tranen die in Gods fles bewaard worden, want dat geldt alleen de tranen van een kind Gods met een waar geloofsberouw. *"Gij hebt mijn omzwerven geteld; ik [David] leg mijn tranen in uw fles; zijn zij niet in Uw register?" Ps. 56:9.*

De om genade-kermende uitroepen van totaal verloren zondaren die door de wet in hun adamsoordeel geopenbaard zijn, zoals de tollenaar achter in de tempel en de moordenaar aan het kruis, vormen geen instap tot de vergeving der zonden en hebben met geloofsberouw niets te maken, want het zijn de laatste doodskreten van onvoorwaardelijk gemaakte hellevaarders, die

vallen in het vrije van Gods welbehagen en pas op de stem van de Zoon van God gerechtvaardigd naar Huis gaan. De godzalige Hanna bezingt de ingang van die hellevaarders en ook de uitgang van die gerechtvaardige helvarende hemelvaarders: *"De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen", 1 Sam. 2:6.*

Geloofsberouw geschiedt dus niet voor, maar na ontvangen genade. *"Met het gehoor des oors heb ik U gehoord; maar nu ziet U mijn oog. Daarom verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as", Job 42:5.*

De leer waarmee de Kerk staat of valt is vervat in de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze, maar Pieters vervalst die leer met zijn baxteriaanse leer van de rechtvaardiging van een berouwhebbend zondaar. Wettisch berouw rekent Pieters dus als een coöperatieve bijdrage aan de toegerekende gerechtigheid van Christus en dat leert Rome ook, nl. 'aanvullende gerechtigheid!' De hel zal derhalve gevuld zijn met aanvullende gerechtigheids-doe-het-zelvers.

Vooraf gaande aan de wedergeboorte ondergaat een door de H.G. ontdekte zondaar vier uitwerkingen van de wet, namelijk:

1. ontdekking (zie o.a. Joh. 16:8)
2. vervloeking (zie o.a. Gal. 3:10)
3. verdoeming (zie o.a. Rom. 3:19)
4. doding (zie o.a. Rom. 7:9 - Gal. 2:19 - 1 Sam. 2:6)

De eerste drie bedieningen van de wet brengt wel een wettisch berouw tot gevolg, maar een wettisch berouw is geen instap tot de vergeving der zonden, laat staan een voorwaarde om vergeving der zonden te ontvangen, aangezien de mens in het ganse stuk der ontdekking nog volledig onder de wet en met de gehele wereld voor God verdoemelijk is (Rom. 3:19).

Zolang de mens onder de wet verkeert, is hij dood in de zonden en misdaden en onder de toorn Gods. Dat noemt Gods Woord de oude mens. De oude mens wordt door Pieters echter al wat berouw in zijn zakken gestopt, om -volgens zijn optie- in aanmerking te komen voor vergeving van zonden...? De pope zal met zo'n visie dik tevreden zijn, hoewel hij met zijn geijkte doodzonden ter helle vaart (zie image).

In alle refo-kerken en door alle refo-dominees (zelfs in de HC Zondag 33 vr. en antw. 89), wordt de rooms-schizofrene tweemens-leer geleerd als zijnde de mens der genade, maar die oude mens komt in der eeuwigheid de enge poort niet levend door, want daar worden alleen lijken (Gal. 2:19a) toegelaten en door de Poort heen getrokken (Joh. 6:44). Degenen die de oude mens onder de wet denkbeeldig door de enge poort smokkelen, overtreden - bewust of onbewust- de leer van Christus en die dat bewust doen hebben God niet (2 Joh. 1:9). De nieuwe mens onder de genade is geen oude mens meer, want die is definitief gestorven en dan is al het oude definitief verleden tijd. *"Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden"*, 2 Kor. 5:17. (Zie ook: Rom. 7:9 - Rom. 6:6-8 - Kol. 3:9 - Gal. 2:19a - Gal. 2:20).

En in het leven der heiligmaking loopt de wet ook achter de feiten aan, aangezien Christus alleen en geheel mijn Heiligmaking is (1 Kor. 1:30) en tegen dezulken is de wet niet, aangezien de wet niet de rechtvaardigen is gezet, maar wel de arminianen en antinomianen, omdat die beiden de wet teniet doen, zoals ook Pieters dat doet. *"En hij dit weet, dat den rechtvaardigen de wet niet is gezet, maar den onrechtvaardigen en den halsstarrigen, den goddelozen en den zondaren, den onheiligen en den ongoddelijken, den vadermoorders en den moedermoorders, den doodslagers, den hoereerders, dien, die bij mannen liggen, den mensendieven, den leugenaars, den meinedigen, en zo er iets anders tegen de gezonde leer is"*, Tim. 1:9-10.

Het ware geloof doet echter de wet niet teniet, maar bevestigt die: *"Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde"*, Rom. 7:14.

Verder komt een waar kind van God nooit, aangezien die hele afstervingsleer van de oude mens volbloed rooms is. Paulus is tot zijn dood 100% vleselijk gebleven en al Gods kinderen met hem. Volgens de wettische doctrine van een regel-des-levens mens kan de oude mens de zonden afsterven, terwijl die oude mens, na door de wet gedood te zijn, ineens en voorgoed gestorven is. De jubel van de nieuwe mens, hoewel hij het stinkende corpus van de oude mens zijn leven lang moet meetorsen, eindigt echter niet in de jammer, maar in de jubel des geloofs: *"Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere"*, Rom. 7:24-25.

Nu gaan we nog even in op de omschrijving bij het boek:

Quote: *"Net als de christenen in de reformatietijd in Saksen zijn wij geneigd misbruik te maken van de christelijke vrijheid. Daarom is het goed ons na bijna vijfhonderd jaar opnieuw te verdiepen in Melanchthons Unterricht."*

Antw.: Wij? Wie zijn wij? Christenen in het algemeen? Dat zijn allemaal brede-weg reizigers. Gods ware kinderen die op de smalle Weg des levens wandelen, hebben het 'unterricht' van Melanchton niet nodig, aangezien al Gods ware kinderen door de Geest Gods geleid worden (Rom. 8:14) en in al de Waarheid (Joh. 16:13) en zijn allen van God geleerd. *"En de zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar gelijk dezelfde zalving u leert van alle dingen, zo is zij ook waarachtig, en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven"*, 1 Joh. 2:27.

Quote: *"Zo wilde hij gemeenteleden beschermen tegen de dwaling dat het Evangelie zonder de wet mag of zelfs moet gepredikt worden en tegen het zelfbedrog dat daaruit volgt: tevreden zijn met een idee*

van Gods genade, zonder verwondering en heiliging. Dat is ook nu nog actueel voor alle christenen."

Antw.: Valse voorstelling van zaken, aangezien geen enkel waar kind van God tevreden is met een "idee van Gods genade", maar alleen tevreden is met Christus in de toepassing des harten, zoals geschreven staat in 1 Korinthe 1:30: *"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is Wijsheid van God, en Rechtvaardigheid, en Heiligmaking, en Verlossing."*

De bijbelse prediking is de prediking van het Woord, de volle raad Gods, vervat in Wet en Evangelie, nl. de wet tot verdoemenis en het Evangelie tot eeuwige verlossing in en door Christus. De rechtvaardiging van de goddeloze geschiedt evenwel geheel zonder de wet, want de wet is niet uit het geloof (Gal. 3:12).

Romeinen 3:21-22: *"Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden **zonder de wet**, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid."*

Waartoe de wet?

Romeinen 7:7-8: *"Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren. Maar de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft in mij alle begeerlijkheid gewrocht; want zonder de wet is de zonde dood."*

De bediening der wet:

Romeinen 7:9: *"En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven."*

Galaten 2:19a: *"Ik ben door de wet der wet gestorven..."*

De wet is dus geen 'genadige' doe-dat regel des levens, zoals Pieters dat wel pretendeert, aangezien al Gods kinderen voor God geheel overeenkomstig de wet zijn door de toegerekende gerechtigheid van Christus (Rom. 10:4 - 1 Kor. 1:30). Al Gods ware kinderen wandelen ook in Gods geboden, niet door de wet erbij te nemen, zoals Pieters leert, maar door de voetstappen van Christus te drukken en ALLEEN UIT HEM te leven en niet uit de wet, want de wet is de bediening des doods.

Waar blijft Pieters met de wet als zijn levensregel met bovenstaande weerlegging en met zijn lasterverhaaltjes op refo-riool-web, op Cip.nl, en met zijn antinomiaans/sodomitische HHomoK-tolerantie o.a. door lafhartig te zwijgen over HHK-sodomie en op belijdeniscatechisatie door meiden met lange broeken toe te laten, en door zijn wettische strijd tegen de zonde?

We zullen het hierbij maar laten, want de baxteriaanse Pieters die de wet teniet doet als zijnde een oudwifse verkeersregel en het Evangelie van Christus vervalst als zijnde een aan-de-slag-job, is al genoeg weerlegd (zie volgende blokken onder het website-artikel), maar ik heb dit midden-nachtelijk artikel in 's Heeren afhankelijkheid voornamelijk geschreven als een ernstige waarschuwing aan de zielen die Pieters bedriegt met zijn antinomiaanse zedenleer en hebben zij geen voorwendsel meer voor hun rijke-jongelings-zonden. Zo zij het.

GPPB.

Dit is een publicatie van:

www.derokendevlaswiek.com